

Trump'in Rauhanneuvosto: Heikennetäänkö globalismia, vauhditetaanko vai uudistetaanko?

Trump's Board of Peace: Is Globalism Being Undermined, Supercharged, or Re-imagined?

Johtaako Trump'in hanke globalismin loppuun... vai sen seuraavaan kehitysvaiheeseen? Onko se Trump'ia pitkäikäisempi? Tuoko se todellista rauhaa – vai heikentääkö se suvereniteettia ja perustuslakia? Panokset ovat korkeat

[Alex Newman](#)

May 12, 2026

President Trump's launch of the Board of Peace at the World Economic Forum

Uuden voimakkaan globaalin järjestön, "Rauhanneuvoston", esiinmarssin myötä amerikkalaiset ja ihmiset kaikkialla esittävät suuria kysymyksiä.

Heikennetäänkö globalismia, tehostetaanko sitä vai annetaanko sille uusi muoto? Mitä sille tapahtuu presidentti Donald Trump'in jälkeen? Tuoko se todella rauhan? Onko se edes laillinen tai perustuslaillinen?

Näyttää, että yksityiskohtia vielä viilataan, mutta Peace Board – joka perustettiin suurella kohulla vain muutama kuukausi sitten – on edelleen otsikoissa ympäri maailmaa. Sen ensimmäinen iso hanke: Gazan muuttaminen sellaiseksi, jota kannattajat kuvailevat rauhan ja vaurauden malliksi, samalla kun kriitikot moittivat suunnitelmaa prototyypiksi tulevaisuuden teknokraattisten 15 minuutin kaupungeille.

Amerikkalaisille veronmaksajille on jo koitunut isoja laskuja. Ulkoministeriö [siirsi hiljaisesti](#) 1,25 miljardia dollaria uudelle elimelle. Ja presidentti Trump on luvannut hämmästyttävät 10 miljardia dollaria Yhdysvaltojen tukea ilman minkäänlaista kongressin hyväksyntää. Järjestö tekee lujasti töitä, enimmäkseen suljettujen ovien takana. Ja sillä on paljon rahaa.

Mutta se herättää myös kritiikkiä ja epäilyjä. Kirjailija ja tutkija Patrick Wood, yksi maailman johtavista teknokratian asiantuntijoista, kuuluu niihin, jotka soittavat hälytyskelloja. Oikeudellisista huolenaiheista rakenteen ja siihen kuuluvien henkilöiden kritiikkiin Wood väitti viime kuussa, että Rauhanneuvosto on laitton instituutio, jonka tavoitteena on rakentaa maailmanjärjestystä heikentämällä kansallista suvereniteettia pala palalta.

Wood [sanoi](#): ”Sen toimivalta-alue on rajaamaton. Sen puheenjohtaja on pysyvä. Sen oikeudellinen pohja on seipitetty. Sen pääkonttori on takavarikoitu rakennus, jonka omistusoikeus on kiistetty liittovaltion tuomioistuimessa. Sen toimintapääoma on rahaa, joka on otettu katastrofiapurahoista ilman kongressin hyväksyntää. Sen operatiivinen henkilöstö tulee puheenjohtajan vävyn henkilökohtaisesta verkostosta. Ja se perustettiin Yhdysvaltain suuren sinetin alla – symbolin, joka kertoo maailmalle: tämä on virallista, tämä on laillista, tämä on Amerika.”

Tietoa rauhanneuvostosta

Vaikka lähes 30 hallitusta on liittynyt täysjäseniksi, monet Yhdysvaltojen

keskeiset liittolaiset ovat toistaiseksi jääneet sivustakatsojiksi. Perustava kokous on päättynyt, Lähi-idän liittolaisilta on saatu runsaasti kiitosta ja hallituksen virkamiesten optimistiset lausunnot luovat toivon täyttämän kuvan konfliktien pitkään vaivaamalle alueelle ja maailmalle.

Presidentti Trump, joka toimii hallituksen ensimmäisenä ja mahdollisesti elinikäisenä puheenjohtajana "riippumatta Yhdysvaltain presidenttikaudestaan", on ylistänyt organisaatiota "yhdeksi merkittävimmistä koskaan luoduista elimistä". Hänen sanoillaan se tarjoaa "ensimmäiset askeleet kohti valoisampaa päivää Lähi-idälle ja paljon turvallisempaa tulevaisuutta maailmalle".

Yhdysvaltain ulkoministeri Marco Rubio toisti tämän näkemyksen ja antoi tunnustusta Trump'in "visiolle ja rohkeudelle" sellaisen saavuttamisessa, jota monet pitivät "mahdottomana". Erityislähettiläs Steve Witkoff ja muut ovat puhuneet palautetuista panttivangeista, palautetusta toivosta ja mahdollisuudesta soveltaa vapaiden markkinoiden periaatteita, jotta gazalaisille annetaan ihmisarvo ja tilaisuus loputtoman apuriippuvuuden ja jatkuvan sodan asemesta.

Ulkoministeri Marco Rubio

Jopa Trumpin vävy Jared Kushner, jota kutsutaan "rauhan erityislähettilääksi" Gazan ponnistelujen toisena johtajana ja useissa keskeisissä rooleissa hallinnon Lähi-idän politiikassa, on korostanut

siirtymistä 85% kehitysapuvetoisesta BKT:stä reaalityalouteen. Kushner'in liittolainen ja yhteistyökumppani Aryeh Lightstone on yksi tärkeimmistä toimijoista uudessa organisaatiossa.

Päällisin puolin tämä kuulostaa klassiselta "America First"/"Make America Great Again" -johtajuudelta: rohkeaa, tuloshakuista toimintaa vuosikymmeniä kestäneen kärsimyksen lopettamiseksi ilman, että Yhdysvallat vedetään uuteen ikuiseen sotaan. Se on jo tekemässä kaikki oikeat ihmiset hulluiksi. *Jacobin*-lehti oli raivoissaan sellaisesta, jota se kutsui "alastoman vallan hallitukseksi". Eikä kukaan voi kieltää käytännön rauhanpyrkimysten vetovoimaa vuosikymmenten epäonnistuneiden globalististen interventtioiden, vallanhimoisten kansainvälisten byrokratioiden ja loputtomien uskonservatiivisten sotien jälkeen.

Mihin YK kuuluu?

Mutta huolimatta kommentaiteista, joiden mukaan Rauhanneuvosto voisi olla yritys sivuuttaa tai jopa korvata YK — useat hallitukset ovat sanoneet, että näin näyttää käyvän — Trump itse on tehnyt selväksi, ettei näin ole. Itseasiassa YK:lla, vaikka "puutteellisena", on "valtava potentiaali", Trump sanoi. Sillä välin presidentti lupasi, että neuvosto toimii "yhteistyössä YK:n kanssa" sensijaan, että korvaisi sen, tai pyrkisi toistamaan sen toimia.

Yhdysvaltain YK -lähettiläs Mike Waltz, pitkäaikainen uskonservatiivi, joka alennettiin kansallisen turvallisuuden neuvonantajasta Trump'in toisen kauden alussa, on torjunut väitteet, joiden mukaan Amerikka on "kääntämässä selkänsä maailmalle". Sensijaan hän vakuuttaa, että "tämä ei voisi olla kauempana totuudesta". Se on vain hyvin toteutettua vuorovaikutusta, hän väittää. Äskettäisessä senaatin kuulemistilaisuudessa Waltz juhlisti YK:n "valtavaa potentiaalia", joka hänen mukaansa "YK:n on realisoitava".

Mike Waltz, Yhdysvaltain edustaja YK:ssa

YK perustettiin tietenkin alusta alkaen toimimaan tulevana maailmanhallituksena. Jopa keskeiset yhdysvaltalaiset virkamiehet, kuten ulkoministeri John Foster Dulles, myönsivät tämän tuolloin (ks. hänen kirjansa *War or Peace*). Toinen prosessiin osallistunut amerikkalainen avainhenkilö, Alger Hiss, joka johti YK:n perustanutta konferenssia ja toimi sen ensimmäisenä johtajana, oli joukkomurhia tehneen Neuvostoliiton tyrannin Josif Stalin'in vakooja.

Tämän huomioon ottaen on helppo ymmärtää, miksi niin monet amerikkalaiset haluaisivat nähdä YK:n lakkautettuna, vaikka se tarkoittaisi, että sen tilalle nousisi toinen järjestö. Rauhaa koskevista kliseistä huolimatta on kuitenkin olennaisen tärkeää, että amerikkalaiset tarkastelevat tätä uutta rauhanneuvostoa ei poliittisten iskulauseiden tai toiveajattelun valossa, vaan perustuslaillisten periaatteiden ja historian opetusten kautta.

Tämän takana oleva tarkoitus voi olla jalo. Itseasiassa monet Trump'in kannattajat ja vapautta rakastavat amerikkalaiset kannattavat perustellusti kaikkia aitoja pyrkimyksiä pysäyttää globalistien sodat ja edistää todellista rauhaa – varsinkin, jos se voidaan tehdä ilman YK:na tunnetun häpeällisen diktaattorien kerhon sekaantumista; kerhon, joka on aiheuttanut niin

paljon sortoa ja surkeutta ympäri maailmaa.

YK:n päämaja, New York

Rakenteilla on kuitenkin merkitystä, ja ennakkotapaukset jäävät voimaan. Kun hallituksen päätöksellä perustetaan kansainvälinen elin, jolla on laajat ja epämääräiset valtuudet, joka lanseerataan maailmanlaajuisesti globalistisessa Maailman talousfoorumissa (WEF) Davosissa ja jolle annetaan valtuudet ”tehdä aika pitkälti mitä haluamme”, kuten Trump sen ilmaisi, niin punaiset liput on nostettava ja pohdittava asiaa.

Onko se perustuslain mukaista?

Ensimmäinen kysymys on, onko suunnitelma perustuslain mukainen, jota

kaikki valitut virkamiehet ovat valaehtoisesti luvanneet pitää yllä ja suojella. Tällä rintamalla oon joitakin pahoja punaisia lippuja.

Suunnitelman ymmärtäminen ja näihin kriittisiin kysymyksiin vastaaminen on aloitettava faktoista, jotka on johdettu suoraan neuvoston omasta peruskirjasta ja viimeaikaisesta kehityksestä. Järjestö perustettiin virallisesti 22. tammikuuta 2026 WEF:n vuosittaisessa kokouksessa Davosissa, Sveitsissä – globalistisen eliitin episentterissä, joka on vuosikymmeniä ajanut kansallista itsemääräämisoikeutta heikentäviä "uuden maailmanjärjestyksen" juonia.

Ilman Yhdysvaltain senaatin neuvoja tai suostumusta presidentti Trump "ratifioi" peruskirjan henkilökohtaisesti korkean profiilin seremoniassa. Perustuslaki tietenkin edellyttää, että kaksi kolmasosaa senaattoreista hyväksyy kaikki ulkovaltojen kanssa tehdyt sopimukset. Tätä ei ole edes haettu tässä tapauksessa. Yhdysvaltojen liittyminen muihin kansainvälisiin järjestöihin on aina edellyttänyt joko senaatin ratifiointia tai kongressin molempien kamarien äänestystä.

Järjestö näyttää todellakin pyrkivän sitouttamaan Yhdysvaltain hallituksen. Sen keskeinen tavoite on esitetty sen esipuheessa, jossa todetaan, että kyse on "jatkuva, tuloshakuisesta kumppanuudesta, joka perustuu jaettuun taakkaan ja sitoumuksiin". Se päättää myös koota "halukkaiden valtioiden koalition, joka on sitoutunut käytännön yhteistyöhön ja tehokkaaseen toimintaan".

Artikla 1 antaa neuvostolle "kansainvälisen oikeuden mukaiset rauhanrakennustehtävät", mukaanlukien "kaikkien rauhaa tavoittelevien valtioiden ja yhteisöjen sovellettavissa olevien parhaiden käytäntöjen kehittäminen ja levittäminen". Artiklan 5.1 mukaan neuvosto toimii "jäsenvaltioiden, muiden valtioiden, järjestöjen tai muiden lähteiden vapaaehtoisen rahoituksen varassa". Pakollisia vuosittaisia jäsenmaksuja ei ole, vaikkakin pysyvä jäsenyys edellyttää miljardin dollarin panostusta "määrittelemättömään käyttöön".

Kuka on vallassa?

Rakenteen ytimessä on poikkeuksellinen valta, joka on annettu

puheenjohtajalle. Artikla 3.2 toteaa: "Donald J. Trump toimii Rauhanneuvoston aloitusvaiheen puheenjohtajana ja hän toimii erikseen aloitusvaiheen Yhdysvaltojen edustajana ainoastaan sovellettavan Yhdysvaltain lain rajoitusten alaisena. Puheenjohtajalla on yksinomainen toimivalta perustaa, muuttaa tai purkaa tytäryhtiötä, mikäli se on tarpeen tai tarkoituksenmukaista rauhanneuvoston tehtävän toteuttamiseksi."

Artikla 3.3 lisää, että puheenjohtaja "nimeää aina seuraajan" ja että korvaaminen voi tapahtua "vain vapaaehtoisen eron jälkeen tai toimintakyvyttömyyden seurauksena, kun johtokunnan yksimielinen äänestys päättää."

Toisin sanoen Trump on vallassa, jos haluaa, koko elämänsä ajan ja hän nimittää itse seuraajansa. Kyseessä ei selvästikään ole tyypillinen monenvälinen elin, jossa on kiertävä johto tai ainakin näennäinen tasavertaisten osapuolten välinen valvonta. Se on puheenjohtajan johtama yksikkö ruorissa Trump, jolla on laaja harkintavalta.

Presidentti Trump puhuu YK:ssa

Kannattajat ovat perustelleet, että tämä asetelma mahdollistaa nopean ja päättäväisen toiminnan – jotakin sellaista, mitä YK:n paisunut Amerikanvastainen byrokraatia ei ole koskaan saanut aikaan. Trump on korostanut

yhteistyötä "monien muiden kanssa, mukaan lukien YK" ja neuvosto sai YK:n turvallisuusneuvoston tuen alkuperäiselle Gazan roolille.

Mitä se tekee?

Gazan korkea edustaja Nikolai Mladenov ja pääkomissaari tohtori Ali Sha'ath ovat julkisesti kiittäneet hallintoa, että se on antanut Gazalle "uuden mahdollisuuden" ja "uuden tulevaisuuden". Tavoite "ikuisen ja loistavan rauhan" luomisesta on sellainen, jota tavalliset amerikkalaiset varmasti tukisivat.

Tässä on kuitenkin jännite. Neuvostoa ei alistettu senaatille neuvontaa ja suostumusta varten, eikä kongressi valtuuttanut sitä lainsäädännöllä. Sen sijaan se syntyi presidentin toimesta, jossa toimeenpaneva haara ohjasi miljardeja dollareita veronmaksajien varoja — 1,25 miljardia on jo siirretty ulkoministeriön tileiltä, osana laajempaa 10 miljardin dollarin sitoumusta.

Artikla 3.2 viittaa "sovellettavan Yhdysvaltain lain rajoituksiin", mutta historia osoittaa, että kun kansainväliset järjestöt saavat vauhtia ja rahoitusta, ne rakentavat oman elämänsä. Ja sanamuoto antaa ymmärtää, että ellei kongressi säädä lakia, joka nimenomaan kieltää jonkin Rauhanneuvoston toimen, järjestö ei tunnusta rajoituksia valtuuksilleen tai toimintavapaudelleen.

Peruskirjan sanamuoto on riittävän laava yltämään myös kauas Gazan ulkopuolelle. "Rauhanrakennustoiminnot" ja "parhaat käytännöt", joita "kaikkien maiden" tulisi soveltaa, voivat helposti muotoutua miksi tahansa hallintomalleista pakotusmekanismeihin ja puheenjohtajan yksinomainen valta perustaa tai lakkauttaa tytäryhtiöitä herättää vakavia kysymyksiä vastuuvollisuudesta.

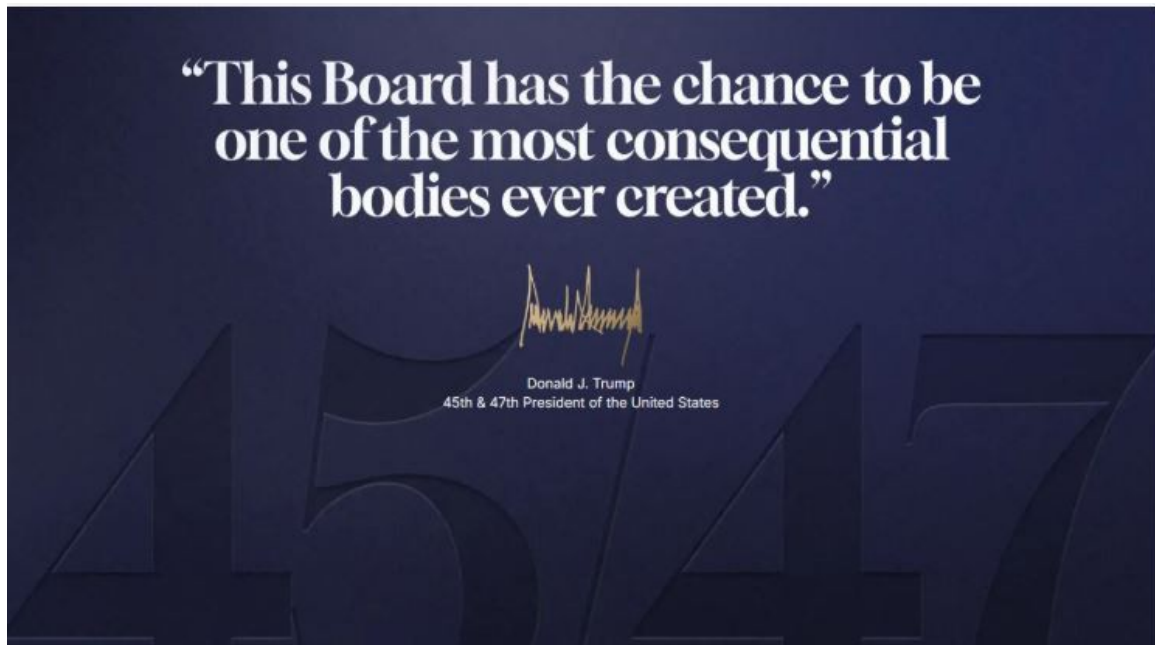
Tulevaisuuden väärinkäytökset uhkaavat?

On totta, että presidentti Trump on antanut joitakin vakavia iskuja globalismille ja "Syvälle Valtiolle". Kymmenien kansainvälisten järjestöjen jäsenyydestä luopumisesta ja globalistisen agendan rahoituksen leikkaamisesta "ilmastonmuutos"-koneiston purkamiseen ja Yhdysvaltojen taloutta kohtaan suunnatun sääntelyhyökkäyksen massiiviseen

kumoamiseen – tämä presidentti on ollut pyörremyrsky.

Mutta parhaatkaan aiheet eivät voi kumota perustuslakia. Artikla I, jakso 8 antaa kongressille valtuudet säännellä kauppaa vieraiden valtioiden kanssa, julistaa sota ja ottaa haltuun varoja. Artikla II jakso 2 edellyttää senaatin hyväksyntää sopimuksille.

Näiden suojoimien ohittaminen, olipa se kuinka hyvää tarkoittavaa tahansa, luo ennakkotapauksen, jota tulevat toimeenpanovallan käyttäjät – ehkä vähemmän sitoutuneet kansalliseen itsemääräämisoikeuteen ja perustuslaillisiin rajoituksiin – voivat hyödyntää ja varmasti tulevat tekemään sen.

Screenshot: boardofpeace.org

Amerikkalaiset ovat nähneet tämän elokuvan ennenkin: Kansainliitto, Maailmanpankki, Kansainvälinen valuuttarahasto, Kansainvälinen järjestelypankki ja itse YK. Nämä loputtomat, toisiinsa kietoutuneet liittoumat, jotka lupasivat rauhaa, ovat sensijaan johtaneet sotaan, sekasortoon ja henkeäsalpaavaan suvereniteetin rapautumiseen. Ja ne anastavat jatkuvasti lisää valtaa ja kuluttavat enemmän resursseja.

Ota huomioon tapahtumapaikka ja myös sen antama vaikutelma. Davos ei ole puolueeton paikka; se on vuotuinen pyhiinvaelluskohde juuri niille "moninapaisen globaalin hallinnon" arkkitehdeille, joita *The New*

American -lehti on dokumentoinut ja paljastanut jo vuosikymmenten ajan. Tuomittu lapsiseksikauppias ja "Deep State" -verkoston vaikuttaja Jeffrey Epstein ehdotti aikoinaan, että WEF voisi jopa korvata YK:n.

Vain muutama viikko Rauhanneuvoston perustamisen jälkeen WEF:iin kuuluvat globalistit vehkeilivät edelleen "maailmanjärjestyksen" luomiseksi. Vaikka taktikat voivat muuttua, agenda etenee Trump'in voitoista huolimatta. Suuren kansainvälisen rauhanelimen perustaminen tuossa vaiheessa, vaikka tarkoituksena olisikin syrjäyttää korruptoitunut YK, tuo epäilemättä mukanaan samat ongelmat: läpinäkymättömän päätöksenteon, massiiviset rahoitusvirrat, jotka luovat tosiasiallisia globalistisia lahjusrahastoja, sekä tehtävän laajentumisen, jota perustellaan "kansainvälisellä lailla" eikä amerikkalaisella.

Trump itse on sanonut, että kun neuvosto on "täysin muodostettu, voimme tehdä aika pitkälti mitä haluamme", kaikki yhdessä YK:n kanssa. Tätä joustavuutta perustellaan vahvan rauhaa tavoittelevan johtajan ominaisuutena. Siitä voi kuitenkin tulla ja tuleekin vika, jos koneisto elää pidempään kuin sen rakentanut mies. Ja se on suunnitelma.

Näytä minulle rahat

Rahoituksen läpinäkyvyys on yksi huolenaihe. Peruskirjassa puhutaan "vapaaehtoisista" lahjoituksista ja "jaetuista taakoista". Silti Yhdysvaltain hallituksen sitoutuminen amerikkalaisten veronmaksajien rahoihin ylittää useimmat muut. Kun 10 miljardia on luvattu ja 1,25 miljardia on jo virtaamassa — ohjattu uudelleen ilman erityistä kongressin määräystä — herää kysymyksiä valvonnasta.

Minne rahat tarkalleen ottaen menevät? Gazan jälleenrakennus on tällä hetkellä listan kärjessä, mutta epämääräiset "tytäryhtiöt" tai maailmanlaajuisesti levitetyt "parhaat käytännöt" voivat muuttua ikuisiksi ulkomaisen avun putkiksi "rauhanaloitteiksi" naamioituina.

Kushner'in julkiset lausunnot Gazan vapaista markkinoista ja vauraudesta saattavat olla kiitettäviä. Historia kuitenkin opettaa selvästi, että kansainväliset byrokraatit eivät rahoituksen jälkeen kutistu – ne kasvavat, kasvavat ja kasvavat.

Presidentti Trump'in vävy, Jared Kushner

Myös YK:n omat "rauhanrakennustoimet" ovat usein edistäneet korruptiota ja länsimaiden vastaisia ideologioita. Amerikkalaisilla on oikeus tietää, etteivät heidän verorahansa mene jälleen uuden "globaalin hallinnon" välineen tai tason rahoittamiseen.

On helppo nähdä, miksi niin monet Trump'in kannattajat olisivat innostuneita: mahdollisuus lopettaa Gazan loputon katastrofi, mahdollisuus syrjäyttää korruptoitunut ja vihamielinen YK ja paljon muuta. Mutta juhlinta ja toiveajattelu ei saa sokaista amerikkalaisia riskeiltä. Syvä Valtio kukoistaa hyvien aikomusten varassa, jotka tasoittavat tietä laajentuneelle byrokratialle ja hallituksen vallalle.

Suvereniteetti on ratkaisevan tärkeä

Globalistisilla instituutioilla on tapa ajan myötä kaapata jopa eniten suvereniteettia kannattavat johtajat – imartelun, kansainvälisen arvovallan tai "kumppanuuksien" pelkän inertivoiman avulla.

Isompi kuva vaatii huomiota. Sukupolvien ajan amerikkalaisille on myyty valhetta, että suvereniteetti on vanhentunut, että "globaalit ongelmat vaativat globaaleja ratkaisuja", että perustuslaki on vanhanaikainen

jääne, joka ei sovi nykymaailmaan. Rauhanneuvosto, kaikesta lupauksestaan huolimatta, sopii tähän narratiiviin, ellei sitä ole rajattu huolellisesti. Se uhkaa luoda jälleen yhden elimen, joka ei ole vastuussa Meille Kansalle, vaan epämääräiselle "kansainväliselle yhteisölle".

Artikla 1:n viittaus "kansainväliseen oikeuteen" pitäisi saada jokainen perustuslaillinen miettimään asiaa. Amerikan perustajat hylkäsivät tällaiset epämääräiset ulkoiset auktoriteetit ja sensijaan suosivat itsehallintoa Jumalan antamien oikeuksien ja Yhdysvaltain perustuslain alaisena, jonka luomiseksi he taistelivat niin kovasti.

Jatkossa

Todellinen uhka ei tietenkään ole kukaan yksittäinen presidentti. Todellinen vaara tulee pysyvästä byrokratiasta ja sen takana olevista eliittiverkostoista, jotka pitävät kansallista itsenäisyyttä vihollisena. Ulkosuhteiden neuvosto (CFR), Bilderberg-ryhmä, kolmikantakomissio (Trilateral Commission) ja WEF-väki ovat pitkään pyrkineet murentamaan rajat, vesittämään suvereniteetin ja keskittämään vallan.

Jopa Trump'in johtama hallitus voi, jos se saa toimia ilman kongressin asettamia tiukkoja rajoituksia, tahattomasti edistää kyseisen agendan osia – varsinkin ottaen huomioon sen syntypaikka Davos ja sen yhteydet YK:hon.

Siksi valppauden on nyt oltava päivän sana. Presidentti Trump'in ja "America First" -liikkeen kannattajat ovat oikeassa toivoessaan rauhaa ylhäältä alaspäin suuntautuvan globalismin ja loputtomien sotien sijaan. Toivo ei kuitenkaan korvaa suojatoimia. Kongressin on vahvistettava perustuslaillista rooliaan vaatimalla jokaisen dollarin tarkkaa tarkastusta ja kieltäytymällä kumileimaamasta hallituksen ylilyöntejä ulkopolitiikassa.

Lainsäätäjien tulisi tarkastella koko operaatiota tarkasti. Kuulemiset olisivat hyödyllisiä sen selvittämiseksi, mitä tarkalleen ottaen tapahtuu. Amerikan kansan on puolestaan koulutettava itseään ja edustajiaan. Heidän on vaadittava, että mikään kansainvälinen elin – olipa se kuinka hyvää tarkoittava tahansa – ei voi ohittaa perustuslakia tai heikentää Yhdysvaltojen suvereniteettia.

Yhdysvallat perustettiin kirjoitetun perustuslain pohjalta, jonka tarkoituksena oli rajoittaa hallituksen valtaa, suojella vapautta ja estää ne ulkomaiset kytkökset, joista George Washington varoitti jäähyväispuheessaan. Presidentti Trump on toistuvasti osoittanut ymmärtävänsä, mistä on kyse. Hänen hallintonsa toimet, joilla rahoitusta on leikattu tuhlailevilta YK:n virastoilta ja torjuttu globalistien ylilyöntejä, ovat lupaavia. Silti ikuinen valppaus on edelleen vapauden hinta.